

бройната си челяд. Затова древните траки са били най-многобройния народ на света, след индийците.

И ако мъжете са загинали в защита на земята си, жените са били създатели на народа си.

Затворени в себе си, мълчаливи.

Тези мъже и жени ценят повече от всичко на света — свободата. А най-вече тачат истината. И винаги и навсякъде я дирят. Опитителният пламък на техния бунтовен дух срича вековни лъжи и неправди, хвърля искрата на протеста и обнова. Те не отнемат другиму свободата, ала не търпят и на тях да я отнемат. Изпечените им от слънцето лица са строги и сурови. Те сякаш се стесняват да покажат колко детинска чистота и добрина се таи в сърцето им, защото никой народ на света не обича тъй всеотдайно чедата си — и не се жертвува така за тях — като него.

Земя древна, хилядолетна, родина на Дионис и Спартак, на Константин философ, наречен Април и на Климент, земя на Богомил, на Боянския майстор, земя на Георги Димитров. Имена — етапи в историята на човечеството.

Земя белязана с образа изсечен за вечни времена в Мадарските скали — знак за преклонение пред неуместения борец, пред Героя конник, още от времето, когато тракийският цар Рес препукал със своите коне, по-бели от снега, подобни на вихрен вятър, в помощ на възпятите от Омира троянци, до конницата на хан Испериха, прегазила преди 13 века Дунава, за да изпълни една историческа мисия. Да освободи траките от вековното римско иго, да спаси славяните от претопяване в латинския и гръцки свят, като им даде писменост на свой език, като ги обединил с българите в една държава.

Един език, една писменост, един народ.